

[Brorsen.]

sat i min Tale ved Finanslovens første Behandling. Men da der ikke skete noget fra Ministeriets Side og Tiden gik, saamende vi fra Venstres Side, at vi maatte fremsætte et Forslag, saaledes at Sagen kunde komme til virkelig Behandling her i Rigsdagen.

Den højtærede Handelsminister udtalte nu i sin Tale, at Lovforslaget var en Indskydelse fra Venstres Side, og at det ikke var særlig godt gennemarbejdet. Med Hensyn til det sidste skal jeg sige, at det er jo altid saadan, naar et Oppositionsparti fremsætter et Lovforslag — det gælder i alt Fald de Forslag, vi fremsætter fra Venstres Side —, at vi selvfølgelig er villige til at drøfte alle Enkeltheder i det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen, men at det saadan skulde være en Indskydelse, vi lige havde faaet, det er nu ikke rigtigt. Jeg gør opmærksom paa, at under sidste Krig var det ogsaa en Repræsentant for Venstre, der fremsatte Tanken om at udbetale en Hædersgave til vore Sømænd, det var J. C. Christensen, og Resultatet blev jo, at de fik udbetalt en Hædersgave, hvilket Handelsministeren ogsaa nævnte.

Vi ser saaledes paa Sagen, at netop i en Tid, hvor vore Søfolk er ude for de store Farer under Udøvelsen af deres Gerning, er der Grund til i ganske særlig Grad at tage Hensyn til dem. Det er naturligvis deres Metier at sejle med Varer herfra til Udlandet og hente Varer fra andre Lande her til Danmark, men da det, som sagt, er under ganske særlig farefulde Forhold, de for Øjeblikket udøver deres Hverv, er der Grund til fra det øvrige Samfunds Side at tage et særligt Hensyn til dem, og derfor har vi ment, at man i Lighed med, hvad der skete under sidste Krig, ogsaa nu skulde give dem en Hædersgave.

Den højtærede Handelsminister var inde paa forskellige Betragtninger, og det er naturligvis rigtigt, at der er sket alle disse forskellige Ting i Retning af Forbedringer for Søfolkene, som Ministeren nævnte, men det skal jeg ganske lade ligge. Jeg ved, at Søfolkene faar en meget forhøjet Betaling for deres Arbejde, og det er kun rimeligt, men det er jo noget, der er aftalt mellem de paagældende Organisationer, paa den ene Side Redernes og paa den anden Side Sømændenes, og det er der ingen Grund for os til at beskæftige os med. Det, det her drejer sig om, og som er Meningen med vort Forslag, er fra Statsmagtens Side at yde en Anerkendelse

til de danske Sømænd i Form af en Hædersgave, saaledes som det foreslaas i Venstres Forslag.

Den højtærede Handelsminister kritiserede forskellige Bestemmelser i Forslaget, og vi er selvfølgelig, som jeg allerede har sagt, villige til i Udvalget at tage en Drøftelse af disse Forhold, men det forekommer mig, at Handelsministeren var unødvendig syrlig. Hvis Ministeren er enig i, at vi skal gennemføre et Forslag, i alt Fald hvad Hovedbestemmelserne angaar, saa nogenlunde som det, der her er Tale om, er der ingen Grund til at være saa syrlig, som han var det i sin Tale. Jeg har imidlertid det bedste Haab om, at dette Lovforslag vil blive gennemført — antagelig med visse Ændringer.

Den højtærede Handelsminister fremdrog i Slutningen af sin Tale et Spørgsmaal, som jeg ogsaa nævnte i Venstres Partimøde i Formiddags, og det var Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelserne her skal gælde for danske Sømænd, som sejler i fremmede Skibe. Det er naturligvis et Spørgsmaal, der kan overvejes. Jeg finder ingen Anledning til at komme dybere ind paa det her ved Sagens første Behandling. Jeg vil stærkt understrege — jeg synes for øvrigt, det fremgaar tydeligt af Titelen —, at det er en Hædersgave, det drejer sig om, og jeg vil meget henstille — og jeg kan heller ikke tænke mig, at man vil stille saadanne Krav fra nogen Side —, at man ikke kommer ind paa f. Eks. en Graduering i Forhold til de Lønninger, de hidtil har oppebaaret, eller de Formuer, de maaske er Indehavere af. Nej, naar det skal være en Hædersgave, skal de have den helt og fuldt, hvad enten de har noget mere eller mindre i Løn eller har en større eller mindre Formue. Det er en Anerkendelse fra Staten af deres Gerning, og her skal der efter min Mening ingen Graduering finde Sted.

Jeg har allerede nævnt, at Venstre rejste Sagen under sidste Krig. Vi fik da ogsaa noget ud deraf. Der var Grund dertil, for der var ikke mindre end 500 Sømænd, der mistede Livet under Udøvelsen af deres Gerning i Verdenskrigen 1914—18. Nu, da Krigen kun har været i 4 Maaneder, er der allerede omkommet over 100 Sømænd, og jeg tror derfor, det vilde være i høj Grad betimeligt, om dette Lovforslag gennemførtes meget hurtigt. Farerne for vore Søfolk bliver, kan man vel nok sige, stadig større. Netop i Dag har vi modtaget Meddelelse om, at 2 danske Skibe er blevet angrebet af Flyvemaskiner, og dette varslers jo ikke godt for den Tid, vi gaar i Møde.